

10 DEC 2018

Zorginstituut Nederland

2017.00721

91

Concept de> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018061729

Datum 10 december 2018
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2018018600

Onze referentie
2018061729

Uw referentie
G47 201700721

Uw brief van
10 april 2018

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 10 april 2018 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een persoonsgebonden budget (PGB) voor verpleging en verzorging.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 4 mei 2018 heeft Zorginstituut Nederland het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 28 november 2018 het hoorzittingsverslag d.d. 6 juni 2018, de tussenuitspraak van de commissie d.d. 6 juni 2018 en aanvullende stukken aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op een persoonsgebonden budget voor verpleging en verzorging omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zvw is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

De adviesbevoegdheid van het Zorginstituut strekt zich volgens artikel 114, derde lid Zvw uit tot de inhoud en omvang van de te verzekeren prestaties. De vraag of het PGB met terugwerkende kracht per 21 mei 2015 kan worden toegekend, valt buiten bovengenoemde adviesbevoegdheid.

Het voorlopig advies d.d. 4 mei 2018 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Datum
10 december 2018

Onze referentie
2018061729

Verzoekster is een 75-jarige vrouw die met haar schoondochter samenwoont. Zij is bekend met longemfyseem, COPD, diabetes mellitus type II, osteoporose, anemie en urine- incontinentie. De indicierend wijkverpleegkundige heeft een indicatie gesteld van 12 uur en 15 minuten verzorging per week. De zorgvraag betreft hulp bij het wassen/douchen, het aan- en uitkleden, ondersteuning bij de toiletgang en het aanreiken van medicatie.

Verweerder heeft een PGB toegekend van 5 uur en 15 minuten verzorging per week. Hierbij voert verweerder aan dat het aanreiken van medicatie en de zorg met betrekking tot de toiletgang niet onder de Zvw valt.

De medisch adviseur constateert dat er naast medische informatie ook twee verpleegkundige aanvragen voor een persoonsgebonden budget in het dossier aanwezig zijn. Er ontbreekt echter een zorgplan die de geïndiceerde zorg voldoende onderbouwt.

Juridische beoordeling

De SKGZ heeft aan het Zorginstituut de vraag voorgelegd of de zorg die is geïndiceerd als 'zelfzorgtekort toiletgang' en 'zelfzorgtekort medicatiegebruik' is aan te merken als zorg die onder de Zvw valt. Het Zorginstituut merkt ten aanzien hiervan op dat deze zorg onder de Zvw kan vallen als er sprake is van een behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop, zoals omschreven in artikel 2.10 van het Bzv. Dit wil zeggen dat de zorg zoals verpleegkundigen die plegen te bieden plaatsvindt met het oog op herstel van gezondheid, of het voorkomen van verergering van ziekte of aandoening. Er hoeft niet altijd sprake te zijn van verpleegkundige handelingen. Ook alleen verzorging is mogelijk onder deze Zvw-bepaling. Dit kan nodig zijn om bij een verzekerde aandoeningen of een verergering hiervan te voorkomen.

De stelling van verweerder dat er voor wat betreft het medicatiegebruik pas sprake is van Zvw zorg als een patiënt de medicatie niet zelfstandig kan innemen, maar een verpleegkundige de medicatie moet injecteren of moet toedienen in de mond is onjuist. Het aanreiken of klaarzetten van medicatie kan namelijk ook onder de Zvw vallen.

In onderhavig geschil wordt de geïndiceerde zorg onvoldoende onderbouwd door de in het dossier aanwezige informatie. Het Zorginstituut kan om deze reden nog geen advies geven ten aanzien van de vraag of de geïndiceerde zorg met betrekking tot zelfzorgtekort medicatiegebruik en zelfzorgtekort toiletgang in het geval van verzoekster onder de Zvw valt.

Nader onderzoek

Gelet op het bovenstaande acht het Zorginstituut het antwoord op de volgende vraag noodzakelijk:

- Hoe verhoudt de geïndiceerde zorg zich tot de geneeskundige context?

Voorlopig advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot nader onderzoek.

Definitief advies

Casus

Verweerder heeft per brief d.d. 17 mei 2018 gereageerd op het voorlopig advies. De medisch adviseur van verweerder heeft gekeken naar het verstrekkingenbeeld van verzoekster en komt tot de conclusie dat er geen relatie is tussen de gevraagde persoonlijke verzorging en enige medische problematiek. Vervolgens heeft de hoorzitting plaatsgevonden en heeft de commissie een tussenuitspraak gedaan. De commissie heeft verweerder opgedragen te komen tot een herziene indicatiestelling en een daarbij behorend zorgplan terzake van 'zelfzorgtekort toiletgang' en 'zelfzorgtekort medicatie'. Verweerder stelt dat het niet mogelijk is om te komen tot een herziene indicatiestelling en zorgplan omdat dat betekent dat er een indicatie gesteld moet worden in de verleden tijd. Verweerder voert verder aan dat de indicierend verpleegkundige akkoord is met het verlagen van de uren met betrekking tot het 'zelfzorgtekort toiletgang' en 'zelfzorgtekort medicatie'.

Beoordeling

De aanvullende informatie geeft onvoldoende inzicht om vast te stellen of er in de situatie van verzoekster sprake is van zorg die onder de Zvw valt. Daarbij ontbreekt een zorgplan. Het Zorginstituut handhaaft de stelling uit het voorlopig advies dat de geïndiceerde zorg 'zorg zoals verpleegkundigen die plegen te bieden' kan zijn. De zorg kan onder de Zvw vallen indien in de situatie van verzoekster sprake is van 'een behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop'. Of dat het geval is kan de medisch adviseur op basis van de informatie in het dossier niet vaststellen.

De onderbouwing van de aanpassing van de indicatie naar 5 uur en 15 minuten verzorging per week acht het Zorginstituut nog steeds minimaal. Echter omdat uit de aanvullende stukken blijkt dat de indicierend wijkverpleegkundige akkoord is gegaan met het aanpassen van de indicatie bestaat er volgens het Zorginstituut geen discussie meer over het aantal geïndiceerde uren. Daarnaast zijn de resterende geïndiceerde uren in verband met het 'zelfzorgtekort toiletgang' en het 'zelfzorgtekort medicatie' (7 uur verzorging per week) niet meer professioneel onderbouwd nu de indicierend wijkverpleegkundige akkoord is gegaan met het aantal uren dat door verweerder is toegekend.

Conclusie

Omdat de indicierend wijkverpleegkundige akkoord is gegaan met de aanpassing van de indicatie heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
10 december 2018

Onze referentie
2018061729

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
10 december 2018

Onze referentie
2018061729

Hoofd afdeling Zorg

Zorginstituut Nederland

2017.00721

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018020531

Datum 4 mei 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2018018600

Onze referentie
2018020531

Uw referentie
G47 201700721

Uw brief van
10 april 2018

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 10 april 2018 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een persoonsgebonden budget (PGB) voor verpleging en verzorging.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op een persoonsgebonden budget voor verpleging en verzorging omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zvw is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

De adviesbevoegdheid van het Zorginstituut strekt zich volgens artikel 114, derde lid Zvw uit tot de inhoud en omvang van de te verzekeren prestaties. De vraag of het PGB met terugwerkende kracht per 21 mei 2015 kan worden toegekend, valt buiten bovengenoemde adviesbevoegdheid.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Verzoekster is een 75-jarige vrouw die met haar schoondochter samenwoont. Zij is bekend met longemfyseem, COPD, diabetes mellitus type II, osteoporose, anemie en urine- incontinentie. De indicierend wijkverpleegkundige heeft een indicatie gesteld van 12 uur en 15 minuten verzorging per week. De zorgvraag betreft hulp bij het wassen/douchen, het aan- en uitkleden, ondersteuning bij de toiletgang en het aanreiken van medicatie.

Verweerder heeft een PGB toegekend van 5 uur en 15 minuten verzorging per week. Hierbij voert verweerder aan dat het aanreiken van medicatie en de zorg met betrekking tot de toiletgang niet onder de Zvw valt.

De medisch adviseur constateert dat er naast medische informatie ook twee verpleegkundige aanvragen voor een persoonsgebonden budget in het dossier aanwezig zijn. Er ontbreekt echter een zorgplan die de geïndiceerde zorg voldoende onderbouwt.

Juridische beoordeling

De SKGZ heeft aan het Zorginstituut de vraag voorgelegd of de zorg die is geïndiceerd als 'zelfzorgtekort toiletgang' en 'zelfzorgtekort medicatiegebruik' is aan te merken als zorg die onder de Zvw valt. Het Zorginstituut merkt ten aanzien hiervan op dat deze zorg onder de Zvw kan vallen als er sprake is van een behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop, zoals omschreven in artikel 2.10 van het Bzv. Dit wil zeggen dat de zorg zoals verpleegkundigen die plegen te bieden plaatsvindt met het oog op herstel van gezondheid, of het voorkomen van verergering van ziekte of aandoening. Er hoeft niet altijd sprake te zijn van verpleegkundige handelingen. Ook alleen verzorging is mogelijk onder deze Zvw-bepaling. Dit kan nodig zijn om bij een verzekerde aandoeningen of een verergering hiervan te voorkomen.

De stelling van verweerder dat er voor wat betreft het medicatiegebruik pas sprake is van Zvw zorg als een patiënt de medicatie niet zelfstandig kan innemen, maar een verpleegkundige de medicatie moet injecteren of moet toedienen in de mond is onjuist. Het aanreiken of klaarzetten van medicatie kan namelijk ook onder de Zvw vallen.

In onderhavig geschil wordt de geïndiceerde zorg onvoldoende onderbouwd door de in het dossier aanwezige informatie. Het Zorginstituut kan om deze reden nog geen advies geven ten aanzien van de vraag of de geïndiceerde zorg met betrekking tot zelfzorgtekort medicatiegebruik en zelfzorgtekort toiletgang in het geval van verzoekster onder de Zvw valt.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
4 mei 2018

Onze referentie
2018020531

Nader onderzoek

Gelet op het bovenstaande acht het Zorginstituut het antwoord op de volgende vraag noodzakelijk:

- Hoe verhoudt de geïndiceerde zorg zich tot de geneeskundige context?

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot nader onderzoek.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
4 mei 2018

Onze referentie
2018020531